

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) vsprejema upravništvo in ekspeditija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 126.

V Ljubljani, v torek 5. junija 1894.

Letnik XXII.

Katoliško slovensko društvo za radoljiški okraj.

Zopet nov važen korak za katoliško-narodno organizacijo na podlagi načel I. slov. kat. shoda! Poroča se nam namreč iz radoljiškega okraja, da se je ondi ustanovilo „katoliško slovensko društvo za radoljiški okraj“, katerega namen je vzbujati in razširjati versko in narodno zavest, pospeševati slovenskega naroda duševni in gmotni napredek v verskih, državnih, občinskih, šolskih in gospodarskih zadevah, seznanjati svoje ude s pravicami in dolžnostmi avstrijskih državljanov, braniti verske, narodne, državne pravice slovenskega naroda po geslu: vse za vero, dom, cesarja, — da se bodo udeje v dosego svojega društvenega namena večkrat shajali na raznih krajih radoljiškega okrajnega glavarstva, ter se med seboj pogovarjali o društvenih zadevah — razširjali katoliško zavest in podpirali ob raznih volitvah značajne katoliške može.

V začasnem odboru so gg. Ivan Vurnik, podobar in posestnik v Radoljici, Ivan Bulovec, trgovec in posestnik v Radoljici, Jakob Zumer, župan in posestnik v Gorjah, Andrej Jurgele, župan in posestnik v Mošnjah, Ignacij Zupan, orgljar in posestnik v Kamnigoricah, Jožef Razboršek, dekan v Gradu, Ivan Novak, župnik v Radoljici, Janez Azman, župnik v Gorjah, Ivan Kačar, župnik na Bohinjski Beli. V vsprejemanje udov, in da se voli stalni odbor ima društvo svoj prvi osnovalni zbor 11. junija t. j. prihodnji ponedeljek na Brezjah, h kateremu vabi začasni odbor vse može radoljiškega okraja. Pred zborovanjem ob 1/2 10 bo slovesna sv. maša. — Za trdno se nadajamo, da bo novo slovensko katoliško društvo za radoljiški okraj vestno izvrševalo svoj lepi, bogoljubni in domorodni namen. Potrebno je!

Prehitro je butilo novo življenje mej nepripravljena ljudstva. Pripravljani so bili samo nasprotniki. Velika večina ni niti slutila, kam merijo nekaterniki, ki so je vzbudili. Živeli so še v starih časih in prepada, ki jim je zijal pred nogami, niso videli. Moči novih idej in čistosti brezverstva niso poznali in zato si tudi niso mogli misliti, kaj da pride. In ko se je vpričo njih jel rušiti starega reda steber za steber, ko se je kar nakrat razrušila tista betvica svobode, ki jo je konkordat dajal cerkvi, ko je jela vrtati kakor iz tal dobro vrejena, cerkvi besno sovražna četa, se ti može s svojimi spomini iz prejšnjih časov, niso več spoznali, pri čem da so, in jeli so vzdihavati. Za vzdihavanjem pa prihaja vedno — brezdelje.

Še tisto trohico moške energije, kar so jo prinesli iz prejšnjih dnij, jim je umorilo brezplodno javkanje. Delaj, upaj, žrtvuj se — so postale prazne besede, katerih premnogi niso niti umevali. I sedaj še ne! A hvala Bogu, ne povsod! Iz razvalin javnega življenja poganja nov rod v obrambo krščanskega mišljenja, življenja in delovanja. Začetkom so vstajali posamniki, a kmalu so se pomnožile njihove vrste. Semenšča za javnega življenja borilce so bila razna društva, koder so vzgajali se z mejsebojnim občevarjenjem, s skupnimi akcijami. In to je jeden poglavitnih pomenov tudi katoliško-političnim društvom, ki nimajo nikakor namena nekaterim osebam dati politične vaje v roke, marveč za krščanske vzore učiti, vaditi, krepiti, navduševati svoje ude. Več zavednosti, več jasnega spoznavanja, več delavne moči, skratka več moč nam treba! In več moč, — več uspeha! V tem smislu, da nam novo slovensko katoliško društvo vzgoji mnogo kremenitih, katoliških moč, je najiskrenejše pozdravljamo. Bog je blagoslovi in mu obudi še mnogo enakih društev po Slovenskem!

Krivica cerkvi in narodom.

Cim bolj kdo dandenašnje na jeziku nosi svobodoljubje, prosvetljenost in jalove fraze o pobratimstvu, tem večji nasilnik in tlačitelj je v istini. Takih skušenj doživeli so v tem stoletju v obilici zlasti manjši narodi, osobito mi Slovenci, ki se kar oddahniti ne moremo tujega pritiska. Toda največje skušnje imela je in ima katoliška cerkev.

V vzgled bodi ubogi narod rumunski, čegar voditelji so bili obsojeni nedavno v Kološu na Sedmograškem. Govor, katerega je govoril v imenu zatočencev dr. Ratiu sodnikom nasproti, je uničevalna obtožba mažarskega pravicoljubja. Dr. Ratiu je govoril z dostojnostjo rimskega senatorja, in vtis njega govora bil je zanje nad vse ne samo poniževalen, temveč i sramotilen, katerega ni moglo zbrisati ni najdrznejše čelo.

„Spomenica naša — govoril je dr. Ratiu — ni obsezala nič drugega nego naše pravične težnje do prestola vsled pritiskov, ki se gode z našim narodom, ker se ljudstvo naše ni moglo nadeti pravičnosti od vlade, iskalo je zaščite pri prestolu. Mi v obče od vlade (mažarske) ne pričakujemo nobene pravičnosti in ne verjamemo nje obljubam. Plemenski šovinizem lotil se je boja proti jeziku našemu in narodnosti, da ju uniči. Učinili smo poslednji poskus, namreč apelovati do najvišje inštanije — do prestola.

Kazalo torej tej vladi ni drugega, bodi si da se opraviči, ali pa — osveti. Opravičiti se ni mogla, torej se je maščevala. Zaprečila nam je pristop do prestola in nas tirala poleg tega pred sodišče. Tu, gospoda, gré se za pravo obstoja naroda rumunskega. O našem obstanku ni dvojiti, narod je tó, narod naš živi. Radi tega nam še mari ni, to pravo zagovarjati tu pred vami. Mi se niti ne zagovarjamo pred vami nasproti temu nasilnemu zistemu, ki nam

LISTEK.

V malem mestu.

(Povest. — Spisal Sv. Hurban Vajansky.)

(Dalje.)

III.

V Kolesarjevem vinogradu je bilo vladalo šumno življenje. Starejša družba je skrbela za razgovor, mladi so se pa veselo zabavali ter se igrali na trati pod orehom, kjer je bilo krika in smeha dovolj! Žukovsky je oživljal s svojim drznim humorom vso družbo. Posrečilo se mu je celo, da je zavlekel Milko v igro. Igra, pri kateri je bilo treba bežati, je razgrela lice tihi devi, obličje ji je gorelo v rdečici. Čim dalje, tem več si je dovoljevala — konečno je znala i spretno bežati kakor ovčica pred volkom.

Miloslav ni verjel svojim očem! Kako prosto, neprisiljeno, kako lepo stoji njegova sestra, roko v roki s Karolom! Kako mično se smeje njegovim opazkam kazaje vrsto belih zob! — Kmalu ga je pa priklenila k sebi Marjeta, da ni mogel več opazovati sestre.

„Greva po vodo“, rekla mu je ter mu podala vrč. Miloslav je šel z njo k studencu, obrobjenemu z bezgom in vonjavim smerečjem. Marjeta je nabrala

v čašo kristalove mrzle vode in jo povzdignila k ustnicam. Miloslav je zadržal njeno roko.

„Tako razgreta vendar ne smete piti, počakajte malo.“

„Bodisi — tu je klopica.“

„Pa, kaj vam je mar, če se jaz tudi prehladim? Ali vam je morda kaj na meni?“ rekla je Marjeta nagajivo, a vendar resno.

Miloslav je osupnil. Njen glas, polu milobe, se je tresel; od igre in teka razburjeno srce ji je močno utripalo.

Dežan ni bil posebno naklonjen Marjeti, bila je zanj preveč površna, preveč navadna. Da je lepa, da diše z nje mladostna čarobnost, — to je čutil. A njegova resna, zaprta narava ga je ohranila še vedno pred labirintom erotičnih izlivov. Toda zdaj, tu, pri hladnem odtoku studenca, v senci smerečja...

„Prosim, gospod Miloslav, vi ste mi dolžni odgovoriti na moje vprašanje“, rekla je Marjetka tiho in razžaljeno.

„Kaj vam hočem reči? Hočete-li slišati resnico? Da, lepa ste, mila, vredna spoštovanja in ljubezni! Pa mej nama je velik razloček, midva se ne moreva družiti nikoli. Vi ste živi, brepenite po uživanju, — jaz sem pa teman, zamišljen, oduren! Vam se iskri življenje kakor mlado vino, vam obeta življenje veliko veselja, mnogo razkošja. — name čaka le trp-

ljenje, delo in morda i žrtev... Marjeta! Ostaniva dobra prijateljca!“

Dežan je bil vesel, da ji je mogel razodeti svoje mnenje. Marjeta se je užaljena obrnila od njega. —

„Ali ste razžaljeni, gospodičina?“

Marjeta ni odgovorila, obrnila se k njemu in mu pokazala pomirjen obraz.

Prišla sta k drugi družbi. Deva je bila zopet vesela in se igrala z drugimi, kakor bi se ne bilo nič prigodilo.

Zopet ji je gorelo obličje, zopet se je razlegal njen divji smeh. Veselo se je šalila s stotnikom, kateremu se je pletla sablja vedno mej noge. Zvečer, domov grede, se je obesila svojemu dvorljivcu pod pazduho! Pri ločitvi ga je obdarila z vijoličnim šopkom, kateri je dišal tako vabno od nje... Veter, veter!

Luna je že svetila na azurnem nebeškem oboku, ko se je vračala družba domov. Kolesar se je srčno zahvalil za laskav obisk, gostje so se razšli. Miloslav pa Karol sta se tudi poslovila in stopala počasi z Milko domov. Na dvorišču ju je pozdravila mati. Večer je bil čarobno krasen. Mladi ljudje so ostali še na vrtu, ki se je blestil v bajnem luninem svetu. Milka je tudi ostala, ubogala je kakor ovčica. Kje je pa dobila toliko srčnosti, toliko nerazumljivega zaupanja k mlademu možu, katerega je komaj štir-

5. 43.

ugrablja vse, kar je nam najdražje: vero in jezik. Mi naše tožbe moremo podati jedino pred sodiščem civilizovanega sveta. Radi tega mi ne stojimo tu kot zatoženci, temveč kot tožitelji. Mi tu ne stojimo kot posamične osebe, temveč kot poverjeniki naroda rumunskega, ker vsega naroda ne moremo pritirati pred sodno stolico. O naših težnjah ne more razpravljati čisto mažarsko sodišče, ker je tu sodnik zajedno tožnik. Bilo bi tudi proti naši dostojnosti, ko bi se hoteli tu zagovarjati.

O sodbi še govora biti ne more. Vi nas morete obsoditi kot osebe, toda nikdar ne vsega naroda. Tu ne moremo govoriti o pravičnosti, temveč samo o nasilstvu. Saj se vam še prikrivati treba ni, ker ste nebrižni za najprimitivnejšo postavno obliko, katero izvršujete nasproti prostemu zločincu. Svet bode zvedel z začudenjem, da je tu obsodilo sodišče zatožene, katerim še zagovornikov dovolili niso. Vi pred vsem svetom kažete, da nasilstvo zatira pravo, in obsodba vaša zasluži pridevek: umor!

Da bi se hoteli zagovarjati, postali bi sokrivci vaši. Zagovorniki naši bili so nasilno in sramotno prisiljeni, odaljiti se od tedi, in mažarski tisek je obsodbo narekaval porotnikom. Tu v tej sodni dvorani bili smo razžaljeni in terorizovani. Tu se ne more govoriti o kaki obsodbi. Mi smo nedolžni, storite zdaj, kar vam je ljubo. Se kompetentni niste, da bi nas sodili. In ko nas s svojo nestrpnostjo in svojim plemenskim sovraštvom, ki nima vrstnika v Evropi, obsojate, dokazujete s tem, da so Mažari v koncertu evropske civilizacije disharmoničen glas....

O mažarski državi more se reči, da, kolikor je ondu nemažarskih narodnostij, toli je tam tlačanih in zatiranih. Žal, da mora to strastno, slepo tlačanje Slovanov provzročiti vsi državi največjo nevarnost. Turčija se nazivlje po vsi pravici kot, v katerem se neprestano skriva nevihta. Tam more se vneti vsak hip evropska vojna. Na Srbskem in Bolgarskem vre in tli slednje dni pomenljivo in nevarno. Zdaj bi morala skrbeti Avstrijska najbolj, da zadovolji Slované, toda, žal, Slované se vedno delajo nezadovoljne. Rumunci imajo svoje ozadje v rumunski državi, no, Mažari so v istini udarjeni s slepoto.

Spregovoriti nam je še o zatiranju cerkve baš ondu, kjer se največ govori o svobodi. In tudi tu moremo nazivati Mažare v prvi vrsti. Ves ta predlog o civilnem zakonu je uprizorjen od kalvinske in framasonske vlade v zatiranje katoliške cerkve. V tem oziru je vzor Mažarom francoska država, katero komandujejo framasoni.

Mažari so oropali Rumunce posebnega rumunskega volilnega reda za rumunske okraje; vzeli so cerkveni samoupravi rumunske ljudske šole, da je pomažarijo; odpravili so rumunske gimnazije, pomažarili ostale srednje ustave in preganjajo z divjim sovraštvom rumunske dijake na mažarskih ustavih.

Spodkopali so cerkveno samostalnost Rumunov, konfiskujejo njih pedagoški

slovstvo, in z zakonom o materskih šolah pomažarjujejo že 3 do 4letne otroke. Poleg tega je državna uprava faustično mažarska in ne prepušča skoro nobenega Rumunca k uradom in sodiščem. Vsled procentualnega mnoštva imelo bi biti rumunskih uradnikov v rumunskih okrajih nad 4000, v istini jih je pa samo — 400!

Lahi bili so doslej najzvestejši prijatelji Mažarov od te dobe, ko so slednji imeli z Lahi puntarske zveze. Ako se pa celo v laški zbornici javljajo glasovi protesta — kakor se je to dogodilo minule dni — zapor nasilstva v Koložu, je to pomenljivi dokaz, da je postala Evropa trezna in da se je vzdramila iz svojih poslednjih domnjevanj, da Mažarom ne gre v istini za resnico, pravo svobodo, napredek in omiko

Politični pregled.

V Ljubljani, 5. junija.

Državni zbor se bode, ko se snide jeseni, v prvi vrsti pečal z novim kazenskim zakonom, kakor je naznanil predsednik Chlumecky v svojem sklepnem govoru. Tudi je predsednik se izrekel, da se bode državni zbor kmalu pečal z davčno reformo. Govoril je tudi o socialnih reformah, ali vendar se ni jasno izrekel, ali morda misli premembo obrtnega zakona ali pa zakon o kmetijskih zadrukah. Sploh je razvil predsednik za bodoče zasedanje jako obširen program, kateremu bode težko kos sedanja koalicijska večina. Prav lahko je mogoče, da se ob tej večji svoji nalogi razbije.

Hrvatski ban. Sedanji ban se še ni odpovedal banstvu, že se ugiblje, kdo bode naslednik njegov. Imenuje se grof Julij Pejačević, brat prejšnjega bana grofa Ladislava Pejačevića. Hrvatje bodo z novim banom gotovo bolj zadovoljni, nego pa s sedanjim. Seveda še ni gotovo, če Khuen-Hedervary zares pojde, kajti dosedaj se še ni odrekel banstvu in je sam se izjavil, da ostane ban, ako bi ne mogel sestaviti nove ogerske vlade. Khuen se bode pač tudi še premislil, predno stori omenjen korak, kajti na Hrvatskem je njegovo stališče trdno, ali na Ogerskem pa ne bode. Tudi bode na Ogerskem težje, delati volitve po svoji volji, nego na Hrvatskem, posebno sedaj, ko so duhovi jako razburjeni.

Ogerska. Včeraj je prišel cesar na Ogersko in sedaj še le začne ban hrvaški sestavljati novo vlado. Kmalu se bode pokazalo, če je kos svoji nalogi. Sicer pa ni največje težava v sestavi vlade, ker ministre bode vže našel v liberalnem taboru, ali težje bode potem vladati, ako ban res misli nadaljevati Wekerlevo cerkveno politiko. Nikakor ni gotovo, da bode gospodska zbornica glasovala za civilni zakon, ako bode od nje to zahteval Khuen-Hedervary. Mi se vsaj nadajamo, da ogerski magnatje se ne bodo ozirali, kedo je ministerski predsednik, temveč bodo glasovali po svojem prepričanju. Če pa propade ban s civilnim zakonom, bode pa vže moral narediti prostor komu, ko ne bode več pripravljen nadaljevati Wekerlove cerkvene politike.

Karadjordjevič. Da razmere v Srbiji za sedanjo kraljevo rodbino srbsko niso najboljše, pač

kaže to, da se je jednemu Karadjordjeviču vže izdalo potrebno v jednom večjem dunajskem listu pojasniti svoje pravice do srbskega prestola in izjaviti, da se ne misli odreči tem pravicam. To je Aleksander Karadjordjevič. Do sedaj njegovo ime ni bilo dosti znano. Govorilo se je le o Petru in Arsenu Kadjordjeviču. Aleksander pa sedaj dokazuje, da ima le on pravico do prestola, ker je on iz starše panoge Karadjordjevičeve rodbine. Mi o tem pretendentu pač dosti ne vemo, ali Srbom bi pa utegnil bolj ugajati, kot Peter, ki je znan kot lahkoživec. Mogoče je tudi, da je Cebinac dopisoval s tem Karadjordjevičem.

Turpin je oseba, o kateri se sedaj največ govori in piše na Francoskem. Časopisi ugiblajo, je li Turpin res kaj iznašel, ali bi rad le vlado za nekaj tisočakov osleparil. V Bruselj so poslali dopisnike, da poizvedujejo, če Turpin zares v Belgiji snuje neko družbo za izkoriščenje iznajdbe njegove. Turpin se je baje izrazil, da sedaj, ko ga je vojni minister razžalil s svojim govorom v zbornici in mu je odrekal iznajdbo menilita, hoče svojo novo iznajdbo prodati največji sovražnici Francije Nemčiji. Nekateri časopisi tudi že opisujejo to iznajdbo, ali pri tem se vidi, da je vse olepšano z njih fantazijo. Turpin je iznašel neki stroj, ki meče v polukrogu kroglice na okrog. Ta stroj bi se dalje po železnici pomikal in bi daleč na okrog vse opustošil in pokončal.

Cerkveni letopis.

Misijon v Stari Oselici.

Za prenavljanje duhovnega življenja gotovo ni boljšega pripomočka, nego so ravno ljudski misijoni. Ni čuda toraj, da naše verno ljudstvo rado o sv. misijonu sliši, a se ga še rajše udeležuje. Tako je bilo tudi za časa sv. misijona v župniji staro-oseliški.

Oveseljeni so bili farani, ko so slišali od svojega g. župnika, da se bode obhajal sv. misijon in komaj so čakali časa, ko se bode obhajala slovesnost, kakoršne tukaj še nikdar ni bilo. Dne 19. majnika došli so č. gg. očetje družbe sv. Vincencija iz Ljubljane, č. gg. [U. Nežmah, A. Pogorelec in J. K. Čizek, da vodijo tukaj sv. misijon, kateri je trajal od 20.—27. majnika. S slovesnim pritrkavanjem pozdravili so jih zvonovi sv. Pavla. Se istega dne pričelo se je opravilo za mladino, katero je drugi dan slovesno popeljal k mizi Gospodovi č. g. voditelj Urban Nežmah.

Na to pričel se je sv. misijon za odrasčene. Ne bodem popisaval tega opravila obširneje, ker se sv. misijoni hvala Bogu pri nas Slovenceh večkrat obhajajo in so toraj te slovesnosti bolj ali manj znane. Le toliko naj omenim, da se je ljudstvo, če tudi je župnija silno razstresena in je vreme vseskozi bilo bolj slabo, v zelo obilnem številu udeleževalo svetega misijona. In kako tudi ne? Saj je pač vsakdo želel tehtne in premišljene govore č. gg. očetov misijonarjev, da bi si v teh govorih ogledal svojo dušo ter tako zamogel prenoviti svoje življenje.

Ker je v tem času bil tudi praznik presv. R. Telesa, a vreme slučajno bilo ugodno, obhajala se

najst dnij poznala! Tako prosto in mično je stopala tik njega. Siroki trni listi kakor posrebrnjeni so žareli v vabnem lesku.

„Skrajni čas je že, da odidem, dolgo vas že nadlegujem,“ rekel je Milki odločno Žukovsky, „pa temu vzrok ste jedino vi. Žal mi je bilo za vas, ko sem spoznal vašo zamišljenost in žalostno življenje! Takoj sem sklenil razveseliti vaše srce. Zato sem vam preskrbel obilico zabavnih knjig, zato se pogovarjal z vami o svetu, o življenju. Vi ste se mene bali, bežali ste pred menoj, a jaz sem vendar-le dobro mislil. Ali mari hočete i nadalje pred menoj bežati?“

„Nezdrava deklica sem,“ zašepeče deva ter obstoji.

„Da, vaša krasna, globoka duša je bolehalasled duševne zapuščenosti. Bog daj, da se kmalu ozdravite.“

„Glava me včasih boli! Takrat sem uboga, zelo uboga.“

„Treba je priti le na sveži zrak, v življenje, v šum.“

„O, to je strašna bolešt! Kdo je ni občutil, nima pojma o nji. Vesela sem življenja, pa v takih bolečinah želim umreti.“

Karol se je zamislil. V deviških besedah je donel glas resnice.

Miloslav se jima je približal. Vsi trije so se usedli na klop pod lipo v ozadju vrta. Pred njimi so stale košate slive z malimi zelenimi slivkami. Cvetoče gredice so bile tako mične, čarobne v jasnem svitu lune! Iz daljave se je glasila večerna pesem.

Prijatelja sta kramljala o svojih idejilih in naklepih. Milka je zvesto poslušala njune razgovore. Silna ognjevitost in trdna volja so se razdevali v Karolovih besedah, modra razumnost pa v govorih Miloslavovih. Nikoli v svojem življenju ni čutila Milka toliko veselja, toliko sreče. Sama je strmela, da razume njune razumne, vroče govore. A cesar ni razumela popolno, vendar je uganila, kaj pomenja. Duša mlade deve se je hitro razvijala; za ubogo Slovaško bi bila i življenje žrtvovala... Pa ji ni bilo dovoljeno več poslušati.

Materin glas jo je klical.

„Lahko noč, sestra, pa brez glavobola!“ klical je za njo sočutno Miloslav.

„Prijatelj,“ začel je Žukovsky po odhodu Milke, „ti imaš lepo, angeljsko sestro. Pred teboj mi ni treba skrivati svojih občutkov! Povem ti naravnost, da mi je razplamenila srce z nevarnim ognjem. Ne vem, je-li to ljubezen. Tako mi roji nekaj v srcu. V takih okoliščinah je treba odločno ravnati. Ali pobegnem pred vznikajočim čutom, ali — —?“

„No?“

„Ostanem.“

Zdaj, ko se je Karol odkritosrčno izpovedal, odprl je tudi Miloslav svoje srce in razodel tovarišu, kako ga je hotela danes pri igri zaplesti v svoje vabne mreže Kolesarjeva Marjeta, katera se je odtujila očetu, a tudi odtujila slovaškim idejalom.

„Srečen prijatelj, da se nisi udal! Ta koketna Marjeta bi vse naše idejale, vse naklepe prekrizala, tvoja sestra pa jih ne bo! Ali ne opazuješ pri svoji sestrici bistrega razuma in nenavadnih duševnih močij? Iz takih deklet postanejo junakinje, iz Marjete pa nikoli!“

„Kaj bi pa rekla sestra, ako bi naju slišala?“

„Uprav to mi teži srce. Hočem, da se sama odloči, po povelju lastnega srca naj z menoj stori, kar hoče. Videli bomo; zdaj se pa pripraviva na popotovanje.“

Polnoč je že odbila na cerkvenem stolpu, pa naša tovariša sta sedela še na vrtu in se pogovarjala. O, kako lepi so taki pogovori, ako vre v mladeniških prsih moč in v njihovih srcih plamtí ogenj zdravega naudušenja! Slika za sliko se vrsti pred obrazotvornostjo, čuvstvo za čuvstvom kipi iz srca in širi prsa. Kje ste, poetični časi. Kje ste, sveti plameni? Pepel, pepel je še ostal. Pod pepelom tu pa tam še iskrica... (Dalje sledi.)

je procesija z Najsvetejšim s slovesnostjo, kakor še nikdar ne pri tej farni cerkvi. V petek oglasili so se zvonovi sprave, katerih glas naj bi pač nikdar ne vtihnil, a v nedeljo bilo je slovesno sv. obhajilo. Nad 700 bilo je obhajancev. Vreme bilo je skoz in skoz neugodno in bati se je bilo, da se sklepna pobožnost ne boče zamogla vršiti z vso slovesnostjo. In vendar se je razvedrilo! Čvetero izvrstnih mladencev vzdignilo je blagoslovljen misijonski križ, ter ga mej preobilno množico nosilo o slovesnem obhodu mej pritrkovanjem in gromenjem topičev. Pred križem šlo je lepo število ovenčanih deklic ter mnogo pobožnih z gorečimi svečami. Pri procesiji, katero je vodil iz posebne prijaznosti preč. g. župnik iz Trate, Franc Petrovič, bila sta poleg gg. misijonarjev in domačega župnika še preč. g. soseda iz Nove Oselice in Leskovece. Bog obilno povrni vsem njihov trud, vzlasti še domačemu župniku č. g. Mat. Pintarju Sv. misijonski križ postavil se je v cerkev. Trdni kakor ta križ vzdrže naj se tudi sklepi strjeni ob misijonu. Omeniti mi skoraj ni potreba, da se je vse vršilo z največjo resnostjo in dostojnostjo v najlepšem redu, a dostavim naj, da je zadnji dan prejelo nad 300 pobožnih sv. škapulir Matere Božje Karmelske.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 5. junija.

(Načelnik avstrijskih državnih železnic.) vitez Bilinski, je večerj došel v Ljubljano ter nadzoroval tukajšnji upravni železniški urad. Ob 10. uri dopoldne se je s posebnim vlakom odpeljal v Beljak.

(Šole v Kranju zaprli) so za 14 dni zaradi bolezni na očesih, ki se razširja med ondotno šolsko mladino. Zdravstvena komisija je vse potrebno ukrenila, da bi zabranila razširjanje nadležne in nalezljive bolezni.

(Darilo za rešitev življenja.) 26 gld. 25 kr. izplačala je deželna vlada Jožefu Finku iz Vel. Račine, ker je 28. marca pri požaru rešil Marijo Bradáč iz ognja. Mart. Tomšič in Ign. Vidic, ki sta mu pri tem zdatno pomagala, prejela sta vsak 5 gld.

(V Žužemberku) so slovesno otvorili novo sodnijsko poslopje v pričo okrožnega sodiščnega predsednika Gerdešiča. Stari žužemberški grad, kjer je bilo do sedaj sodišče, stoji sedaj osamljen.

(Ponesrečil) se je 31. maja na jesen škem kolo-dvoru pri nakladanju 25letni hlapec iz tovarne na Savi, Janez Triller. Padel je iz voza ter se lovil za težak zaboj, ki pa se je prevagal ter padel na njegove prsi. Težko poškodovanega prepeljali so v ljubljansko bolnišnico.

(Slovesna otvoritev vodovoda v Ribnici.) Vabilo k slovesni otvoritvi vodovoda v Ribnici v četrtek, dne 7. junija 1894. l. Vspored: Dne 6. junija zvečer razsvetljava. Dne 7. junija zjutraj budnica. Ob 9ti uri slovesna sveta maša. Po sv. maši slovesno blagoslovljenje vodovoda. Po blagoslovu se tisti izroči javni porabi. Ob 1. uri popoldne kosilo pri g. Antonu Arkotu. Ob 3. uri ljudska veselica na prostem. Pri slavnosti svira vojaška godba c. in kr. pešpolka št. 27. Odbor.

(Kako se postava z dne 19. aprila 1885 izvršuje?) Z Vipavskega: Sedanji župnik v Budanjah je tirjal še kot samostojni kurat plačo, katera mu gre po postavi iz l. 1885. A glej po pretečenih 9 (beri devetih) letih, ko so mu vse instance vloge zavrnille in tudi ministerstvo odbilo postavno svoto, mu sedaj ravno isto ministerstvo pripoznava pravico za prejšnja leta da postavnih 600 gld., in primanjkljaj c. kr. davkarji izplačati zaukazuje. Se ve da je moral prej znani odvetnik dr. Fux vložiti tožbo pri c. kr. državnem sodišču in ker je ministerstvo videlo da propade, se je pred ustno obravnavo udalo. Zalostno je, da se morajo samostalni duhovniki tako boriti za postavno plačo iz verskega zaklada, saj se tudi v uslugo državi vsaj s tem, da zastoj opravljajo vse matrice in dajejo podatke iz njih.

(Ziljsko železnico) bodo slovesno otvorili koncem julija meseca. Osnova se je poseben slavnosten odbor 60 udov, ki skrbi za čim bolj slovesno otvoritev. Na čelu mu je šmohorski c. kr. okr. glavar J. Šuster. Odbor je razdeljen na razne oddelke, ki imajo skrbeti za potrebne priprave.

(Iz Celovca) dne 4. jun.: Okr. komisar pri tukajšnji dež. vladi R. Kreuter je dobil naslov in značaj vladnega svetovaleca. Na isti način je bil nedavno odlikovan celovski okrajni glavar Mac Nevin. — Dr.

M. Schmied in dr. Fr. Hinterberger sta imenovana za sek. zdravnika v celovski bolnišnici. — Celjski mestni odbor se je s posebnim pismom zahvalil tukajšnjemu „Deutscher Volksverein“-u za resolucijo, ki jo je sklenil v obrambo nemške gimnazije celjske. Morajo imeti mnogo časa p. n. gg. mestni očetje celjski, da sklepajo toliko takih „dankeskundgebung“, kakeršnih je zadnji čas na tukajšnje ultra-Nemce priromalo že precej! —m—

(Iz pred porotnega sodišča.) Pri večerajšnji sklepni obravnavi so bili štirje zatoženci, o katerih zlodejskih obširneje poročamo na drugem mestu, obsojeni zaradi raznih tatvin in težkih poškodovalj, gledé umora sodnika dr. Krausa so bili oproščeni.

(Obč. nemški schulverein v Berlinu) ki ima glavni namen, da širi po Avstriji nemško iredento ter z denarjem pospešuje navdušenost za blaženi „raj“, šteje 30.200 udov v 320 podružnicah. Premoženja ima nad 100.000 mark. Lani je dal podpor 61400 mark, od tega samo za Avstrijsko 54800 mark! Na Koroško, Štajersko in Kranjsko je šlo 3600 mark. Za nemški otroški vrtec v Velikovecu je dalo to društvo 2000 gld. To je tedaj vir, iz katerega jemlje ultranemška propaganda v Avstriji svojo moč. Z nemškimi markami se podpirajo in krmijo prus. filski kričači in pisarji, da s podlim sumničanjem in pobijanjem zvestih državljanov — Slovanov pripravljajo pota nemški „kulturi“ in — pikljavači! In tako izdajsko početje imenujejo nemški listi „ruhige und stille Thätigkeit“, to hvalisajo javno in priporočajo isti listi, ki se ob vsaki priliki zadirajo v Slované, češ, da dobivamo ruske rublje! Da bi vendar pometali pred svojim pragom, kjer leže kar cele kope pristno nemškega gnoja!

(Iz Velikolaškega okraja.) Učiteljska konferenca za učitelje okraje kočevskega bode v Ribnici 27. junija za slovenske učitelje. Pa to je kaj navadnega. To pa ni navadno, da se bode volitev dveh zastopnikov okrajnega šolskega sveta vršila v Stari cerkvi! Torej pozor!

(Židje na Koroškem.) Znano je, da je varno zavetje drzovitim Abrahamovičem zlasti tam, kjer gospodarijo liberalci. Zato se ne čudimo, da se košatijo tudi v liberalnem Korotanu, da podkopljujejo i tam posestva in gozde. Žid Born menda svojo mrežo razteguje tudi že na koroško stran Karavank. Zalostna a istinita istina je, da je velik, če ne večji del krasnih bregov Vrbskega jezera v rokah židov, ki si tam po leti krepčajo zdravje in moči, da potem zopet tem krepkeje morejo rezati kupone in obirati brumne krščence, ki se le premnogokrat spamtujejo še-le, ko so prišli ob vse! Tudi v Celovcu se vedno bolj šopiri izvoljeno ljudstvo v raznih trgovinah in ravno te dni je prešla jedna najlepših hiš na Starem trgu v posest žida Preisa. Da gre tako naprej, ne bode dolgo, bodo pa tudi na Koroškem čutili kruto pest židovstva!

(Iz Dubice bos., 17. maja.) Nedavno so se tu naselili iz Rusije pregnani Nemci; pravijo, da je 500 družin došlo v Bosno. Okolu Dubice jih je vlada naselila na zaraščena slaba zemljišča, ki niso donášala nobenih dohodkov. Stanje njih je težavno; dokler jih vlada izdržava, bode že šlo; tudi potrebne živine jim kupi. Katoliki smo se nadjali, da bodo naše vere ali prevaralo nas je, ker so protestanti, kakor sami pravijo evangeliški: zalostno je, da se k nam katoliki nečejo naseliti, zato ostanemo v kostajnsko-dubickem kotaru v manjšini. Neki dan jim je umrlo neko majhno dete in so je hoteli na naše groblje pokopati. G. Frater ni pustil; tel-grafično so vprašali mil. gosp. Biskupa, kakor se razume, je odklonil: pokopali so je potem izvan groblja. Bosanci so zelo nejevoljni na nove naseljence, ker so jim itak mali prostor za pašo stisnili. — V bos. Kostajnici je vlada prepovedala nositi pokopavat na Hrvaško; ondašnji katoliki so začeli nabirati, da zidajo svojo cerkev; dozda so bili pod faro oo. frančiškanov v Hrvaški.

(Kako Amerikanci orjejo.) Čudno se bode našim bralcem zdelo, ako pravimo z dinamitom. Z železnimi koli narede po dva metra oddaljene luknje, v katere denejo nekoliko dinamita. Sedaj se naenkrat na celi njivi dinamit zažge in zemlja je veliko bolj zrahljana kakor z navadnim plugom. Pravijo, da se le malo dinamita porabi, in da je tako oranje, katero se posebno dobro vzponese na neobdelanem svetu. — naj ceneje. — Kdor našemu poročilu ne vrjane, — naj gre sam v Ameriko pogledat.

Rokovnjači.

(Iz pred porotnega sodišča.)

S noči se je pred tukajšnjim porotnim sodiščem završila obravnavá, katera je 5 dni močno zanimala Ljubljance, zato jo tudi v kratkem posnetku podajamo svojim čitateljem.

Na zatožni klopi so sedeli 4 zločinci, katerim je javni obtožitelj po vsej pravici očital, da so pravi rokovnjači, mnogo nevarnejši, nego njihovi predniki, pod katerimi je uboga kranjska dežela zdihovala v začetku stoletja. Zatoženi so bili radi umora, težkega telesnega poškodovanja in tatvine. Glava te rokovnjaške družbe je bil 51letni Anton Prelovšek iz Trzina, kateri je bil že velikokrat zaradi tatvine in družih hudodelstev kaznovan. Lansko leto so mu prisodili 9 let težke ječe, katero prenaša sedaj v mariborski kaznilnici. Janez Abe, star 68 let, tudi iz Trzina, je sedaj kazojenec na ljubljanskem gradu, kjer ima še presedeti 5 let. Anton Jenko, 59 let star iz Radomelj, je bil že tudi velikokrat kaznovan, in je sedaj na Gradu zavoljo hudodelstva tatvine. Franc Aleš, 36 let star, iz Sela doma, pa brez pravega domovišča, je bil že kaznovan radi javnega nosilstva in družih hudobij. To jo edini med zatoženci, kateri sedaj slučajno ni zaprt.

Javni tožitelj je bil pri obravnavi c. kr. državnega pravnika namestnik Ekl. Sodišču je predsedoval c. kr. svetnik deželnega sodišča Pleško. Zagovorniki so bili: Dr. Mosche, dr. Štor, dr. Tavčar, dr. Wurzbach. —

Zatoženci so bili obdolženi nastopnih zlodejev:

1. Janez Abe in Anton Jenko sta 10. decembra 1871, tedanjemu kapelanu v St. Vidu, Alojziju Stare, zjutraj, ko je bil v spovednici ukradla denarja in dragotin v vrednosti 882 gld.

2. Anton Prelovšek je v noči na 20. maja 1879, z drugimi pomagači vred Janezu Mercinu na Primskovem ukradel klobas, suhega mesa in smodk za 105 gld.

3. Anton Jenko je v noči na 3. junija 1880 s sodrugi Janezu Majcenu v Radomljah iz zaprte kleti odnesel žita in suhega mesa za 95 gld.

4. Ravno isti je s sodrugi vred v noči na 5. aprila 1881 Mariji Svetic iz Kamnika ukradel blaga, denarja in dragotin za 498 gld.

5. Prelovšek, Abe in Aleš so nahujskani po Jenkotu v nekej noči majnika meseca 1891 Janezu Šarcu iz Radomelj razrezali konjsko opravo v vrednosti 9 gld.

6. A. Prelovšek, A. Abe in A. Jenko so v Spodnji Šiški 8. junija 1891 ukradli dva prešiča, vredna 40 gld., in nekaj dni poprej J. Malavašiču 1 prešiča za 12 gld.

7. Vsi 4 zatoženi so 29. decembra 1891 v Klečah Francetu Lenče ukradli mesa in vina za 188 gld.

8. Franc Aleš je 14. maja 1892 zapeljan po A. Jenku v Duplicah Francetu Dejak ukradel prešiča za 20 gld.

9. A. Prelovšek in A. Jenko sta s sodrugi v noči na 25. maja 1892 v Delnicah Janezu Tome iz gospodarskega poslopja ukradla denarja in raznoterih živil za 195 gld. 45 kr.

10. A. Prelovšek, A. Jenko, Fr. Aleš so v noči na 11. junija 1892 Ignaciju Druškoviču v Ljubljani ukradli konjsko opravo za 68 gld.

11. A. Jenko je v poletju 1892 Fr. Gučarju v Dragomljah ukral konjsko opravo za 16 gld.

12. Fr. Aleš je s sodrugi 30. avgusta 1892 v Moravčah iz prodajalnice odnesel denarja in blaga za 289 gld. 39 kr.

13. Fr. Aleš je 10. julija 1893 v Kranju Al. Samca z nožem nevarno ranil. Zasadel mu nož v prsi, tako da je bil ranjeni v smrtni nevarnosti.

(Dalje sledi.)

Telegrami.

Ogerske zadeve.

Budimpešta, 4. junija. Gospodska zbornica je tudi odložila zborovanje, dokler se ne sestavi nova vlada.

Budimpešta, 4. junija. Cesar je vsprejel predsednika zbornice poslancev, barona Banfyja in podpredsednika gospodske zbornice v avdienci. Khuen-Hedervary se je potem posvetoval z Wekerlom.

Budimpešta, 4. junija. Po sklepu seje zbornice poslancev zbrali so se vsi ministri v zborn. ministerski sobi v posvetovanje, ki je trajalo do dveh popoldne. Pred zbornico

poslancev se je zbralo veliko ljudij, ki so naudušeno pozdravljali razne ministre in liberalne poslance.

Budimpešta, 4. junija. Povodom pravde o rumunski spomenici v Kološu je danes tukaj bil velik ulični spreved z zastavami in godbo. Popoldne je bil ljudski shod na nekem vrtu zunaj mesta. Vse se je mirno izvršilo.

Budimpešta, 4. junija. Pogajanja z dvema denarnima zavodoma ob osnovi ogerske parniške družbe so se ugodno končala. Družba se osnuje z glavnico 10 milijonov in država bode dajala 400.000 do 450.000 gld. letne podpore.

Budimpešta, 4. junija. Po vsprejemu pri cesarju sta predsednik zbornice poslancev Banfy in podpredsednik gospodski zbornici Szlavy imela pogovor z Wekerlom. Tudi Khuen Hedervary se je posvetoval z Wekerlom, potem je pa ban imel še pogovor s Kolomanom Szelom. Popoldne je cesar grofa Khuen-Hedervarya zopet vsprejel v avdijenci.

Budimpešta, 4. junija. Wekerle dobil je popoldne cesarsko ročno pismo, v katerem se mu naznanja, da je cesar vsprejel ostavko vlade, ali ji naroča, da naj nadalje vodi vladne posle.

Budimpešta, 5. junija. Uradni list objavlja cesarsko ročno pismo, v katerem cesar vsprejema ostavko vlade in jo zahvaljuje za skazane zasluge, ter ji naroča, naj še nadalje vodi državne posle.

Budimpešta, 5. junija. Ob 10. uri popoldne je cesar vsprejel Wekerla v avdijenci. Govori se, da se še druge politične osebe pokličejo k cesarju, mej drugimi tudi Koloman Tisza. Kdaj jih cesar vsprejme, še ni določeno.

Otvorjenje gališke razstave.

Levov, 5. junija. Nadvojvoda Karol Ludovik je ob 3 uri popoldne se pripeljal na lepo okrašen kolodvor, kjer so ga vsprejeli nadvojvoda Leopold Salvator, ministri Falkenhayn, Madejski in Jaworski, vojaški korni poveljnik z generali, namestnik in načelniki državnih, deželnih in mestnih oblastev mej sviranjem cesarske pesmi in naudušeni klici mnogobrojno zbranega prebivalstva. Ko je nadvojvoda ogledal častno stotnijo, ga je nagovoril deželni maršal. Nadvojvoda je v odgovoru naglašal, da ga veseli, da še vidi Levov, kjer je bival pred 40 leti. Ko je nadvojvodo še pozdravil župan izrazujoč veselje levovskega mesta, se je peljal v mesto burno pozdravljan od prebivalstva in se je nastanil v namestniški palači. Ob 7. uri je bil obed, pri katerem se bili povabljeni ministri, korni poveljnik, deželni maršal in razstavni odbor.

Lvov, 5. junija. Nadvojvoda Karol Ludovik je v imenu cesarjevem otvoril razstavo. Na poljski in rusinski pozdravni nagovor odgovoril je nadvojvoda nemški, koncem poljski, naglašujoč posebno svojo zadovoljnost zaradi složnega delovanja Poljakov in Rusinov. Nadvojvodo je mnogobrojno prebivalstvo povsod naudušeno pozdravljalo.

Dogodki v Bolgariji.

Sredeco, 4. junija. Nova vlada je v okrožnici vsem prefektom naznanila, da se hoče

strogo držati ustave in da zahteva od podrejenih organov, da strogo izpolnjujejo svoje dolžnosti. Strogo bode vlada postopala proti vsem, ki bi komu kratili svobodo.

Sredeco, 4. junija. Knez je vsprejel mnogobrojno deputacijo sredčanskih meščanov ki so se mu prišli zahvaliti, da je poklical novo vlado, in izreči svojo udanost.

Sredeco, 5. junije. Po petdnevem prenehanju je „Svoboda“ zopet izšla in pojasnjuje, kako je nastala ministerska kriza.

Dunaj, 5. junija. Gospodska zbornica je vsprejela trgovsko pogodbo z Rusijo.

Kološ, 4. junija. Blizu Kološa je skočil včeraj osebni vlak s tiru. 5 oseb je težko, 25 lahko poškodovanih.

Poznanj, 5. junija. Včeraj se je začel poljski katoliški shod.

Rim, 4. junija. Papež je danes vsprejel nadškofa mohilevskega v daljši avdijenci.

Novi York, 5. junija. Po došli poročilih so bile vladne čete sansalvadorske pri Santa Anni tepene. 300 mož je mrtvih. Predsednik sansalvadorski se je odpovedal v prid Bonilli.

Umrli so:

2. junija. Sofija Izlakar, krojačeva hči, 13 mesecev, Gospodske ulice 3, bronchitis, catarrh. et rachitis. — Lucija Cotman, užitninskega paznika vdova, 53 let, Florjanske ulice št. 14, jetika.

3. junija. Barbara Wončar, krojačeva žena, 72 let, Marije Terezije cesta 10, plučni katar. — Marija Merlak, zavar. uradnika hči, 11 let, Karlovska cesta 8, morbus Brightii chron. — Ana Camernik, delavčeva hči, 1 leto, Pred prulami št. 3, bronchitis.

4. junija. Martin Marn, delavec, 41 let, Karolinska zemlja 19, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.		737.2	16.8	brezv.	jasno	
4. 2. u. pop.		735.1	26.0	sl. jzap.		0.00
9. u. zveč.		735.3	18.8	"	del. jasno	

Srednja temperatura 20.9° za 2-9 nad normalom.

Stanje avstro-ogerske banke

dné 31. maja 1894.

(Brzjavno poročilo.)

Bankovcev v prometu	gld. 436.332.000 (+ 2.196.000)
Kovinski zaklad	279.751.000 (— 177.000)
Listnica	145.817.000 (+ 706.000)
Lombard	22.986.000 (+ 518.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld. 45.656.000 (— 1.909.000)
Državnih bankovcev je v prometu	gld. 317.178.000 (— 567.000)

Zahvala.

324 (1)

Vse, ki so našo rajnko sestrično

Marijo Šumak

blagovoljno spremili dné 1. t. m. na pokopališče k zadnjemu počitku, iz srca zahvalujemo. Rajnko priporočamo v pobožno molitev.

Anton Missia,

župnik v pokoju.

323 1

Janez Sakser, župnik v Hotédršici, naznanja v svojem in imenu svojega brata **Franca** in sestre **Ivane** ter drugih sorodovincev, da so mu iskreno ljubljena mati,

Helena Sakser roj. Papež

danes dné 4. junija ob 2. uri zjutraj po dolgi in mučni bolezni, prevideni s sv. zakramenti za umirajoče, v 75. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspali.

Pogreb bode v sredo, dné 6. junija ob 7. uri zjutraj.

Sv. maše se bodo brale v tukajšnji farni cerkvi.

Predrago ranjco priporočam vsem prijateljem in znancem v molitev in blag spomin.

Hotédršica, dné 4. junija 1894.

325 1

Tužnim srcem javljamo sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je iskreno ljubljena soproga, oziroma mati gospa

Marija Pust

danes v torek, dne 5. junija, zjutraj ob 6. uri po dolgi, mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti, v 49. letu starosti vdana v Božjo voljo v Gospodu zaspala.

Truplo nenadomestljive rajnice preneseno bode v sredo, dne 6. junija, ob 7. uri zvečer iz hiše št. 19 v Hradeckijevi vasi na pokopališče sv. Stefana v Štepanji vasi.

Svete maše zadušnice brale se bodo v župni cerkvi sv. Petra v Ljubljani.

Blago pokojnico priporočamo v pobožno molitev in blag spomin.

Hradeckija vas, 5. junija 1894.

Franc Pust, soprog. — Ivan, France, Ludovik, Avgust, sinovi. — Leopoldina hči.

Vsem znancem in prijateljem, od kojih se pri odhodu iz Ljubljane nisem mogel osebno posloviti, zakličem: Zdravstvujte in z Bogom!

322 1—1

Dr. Ignac Kotnik,

c. kr. notar v Tolminu.

Dunajske srečke po 1 krono. — Žrebanje že 12. julija.

5 glavnih dobitkov po 10.000 kron.

Srečke priporoča 315 1

„MERCUR“, menjalnična delnična družba na Dunaju, Wollzeile 10.

Dunajska borza.

Dné 5. junija.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 30 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98 . 20 .
Zlata renta 4%, davka prosta	120 . 75 .
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	97 . 90 .
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	985 . — .
Kreditne akcije, 160 gld.	350 . 25 .
London, 10 funtov stri.	125 . 10 .
Napoleonodor (20 fr.)	9 . 96 .
Cesarski cekini	5 . 90 .
Nemških mark 100	61 . 25 .

Dné 4. junija.

Ogerska zlata renta 4%	125 gld. 35 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94 . 90 .
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	146 . 75 .
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	158 . 25 .
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	196 . 25 .
Zastavna pisma avstr. oer. zem. kred. banke 4%	98 . 50 .
4% kranjsko deželno posojilo	— . — .
Kreditne srečke, 100 gld.	196 . 50 .
St. Genois srečke, 40 gld.	70 . — .

4% srečke dunajske parobrodne družbe	142 gld. — kr.
Avstr. rubečega križa srečke, 10 gld.	18 . 40 .
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 . 25 .
Salmove srečke, 40 gld.	74 . — .
Waldsteinove srečke, 20 gld.	50 . — .
Ljubljanske srečke	25 . — .
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151 . — .
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v	3075 . — .
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	106 . 75 .
Papirnih rubeljev 100	134 . 50 .

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delnična družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti.

naloženih glavnice.